

Düşsel Devinimler Işığında Sonsuz Düş

— Sevinç A. K. · 02 Kasım 2012

Çok uzun zaman oldu hayal etmeyeli. Ettiklerimizin kaçtı tuttu diye düşündüğümüzden belki.. Yeni bir akım başlatıyorum kendimce hislerimde. Uyuyan duygularımı zoraki kaldırıyorum sığlaşmış yüreğimden. Hayal etmeye odakladım bile zihnimi.. Hey sizler! Siz kuru kalabalık! Kimlerdensiz ? Gözlerinizi kapatın şimdi.. Sessiz sedasız kimseden habersiz ama derince bir yolculuğa çıkıyoruz kimine göre uzun kimine göre ise kısa süren.

Duyuyor musunuz denizin hışırtıları var sadece kıyıya vuran... Arkada oynayan bir kaç çocuk sesi, her ne kadar bozsa da büyüsünü sükûnetin yine de varlıkları ayrı bir hava katmıyor mu sizce de ortama?

Yosun kokularını çekiyorum rüzgarın esmesi ile birlikte içime... Güneş deseniz tam mevsimine yaraşır şekilde; ne yakıyor ne de saklıyor kendini...

Otel odasındaki perdeler uçuşuyor akşama doğru yaklaşırken gün. Daha bir hareketleniyor sahil. Bense pencere kenarına çektiğim sandalyemde bir yandan izlerken sahte gülücüklü maskelerini takmış insanların eğlenceye kaptırılmış görüntülerini, diğer yandan kağıda sarıyorum kalemi ve döktürüyorum yakamoz ışıltısında aşk yaşayan denizin dalgalı sevgilisinin görsel şölenini.

Oralarda bir yerde saklı umutlar var; ya bir deniz kabuğunda ya bir istiridyede ya da ne bileyim balıkların solungaçlarında. Tutup yakalamak yerine en umutlu düşleri seriyorum çarşaf niyetine üstüme. Gülümsemelerimi kaybettiğimi kim iftira etmiş. :)

Bugün benim günüm... En alengirli, yanarlı dönerli meyve tabaklarına sahip masa benim olacak misal. En çarpıcı ve göz alıcı kıyafetimi sergileyeceğim yine kendime. Felekten bir gün çalarken düşler diyarında iken; mani olabilmek kimin haddine!?

Gitar seslerinden çıkan her bir melodinin notasını çıkardım bile ezberimde... Do-re-mi-re-do... Tasalanmayın, Akdeniz her mevsim sıcaktır. Hem kasımda aşk daha bir başkadır.

Vals yapmayı uzun zaman olmuştu. Acaba unutmuş muyumdur ki?

-Çok güzel dans ediyorsun.

-Teşekkür ederim.

Rüyalarımın tersine çıkmadığının ispatı işte. Alabildiğince dönüyorduk kumların üstünde yalınayak ikimizde. Düşlerime ket vurmamaya yeminim var en azından bu defalık.

Uyandıgımda hatırladığım her ne kadar güzel şey varsa not düşeceğim yarına ki yeniden tekrarlasın gün kendini. Olur mu dersiniz...

Sadece yaşamı bir güne sığdırmış kelebek dahi benden çok fazla şey görmüştür o süre içinde. Kelebeğin kanatlarına takılsam uçurtma niyetine kuyruk olarak diyorum, tartar mı beni?

Peki, atsam kendimi bir yelkenlinin kucağına ve sonsuz mavi ile ölene kadar hüküm sürsem, ne kadar basar bağına? :(

Habersiz bırakmam ki hem; deniz kabuğunu kulağınıza koyun ve dinleyin kalp atışlarımı. Ses gelmezse..... Anlayın işte.

Bir mum ışığı kadar değerim var mıdır bilmem; mum kendi dibine ışık vermekten acizken. Karanlıkları aydınlığa çıkarabilmek sanki daha bir güç ister.

Savuştursa diyorum şimdi rüzgar, dalından narince kopan yaprağı bir çırpıda yüzüme ve gömse yerin bin kat dibindeki toprağa ikimizi birlikte...

Düşsel devinimlerin son durağı burası. İsteyen insin ve devam etsin geri kalan yaşantısına, isteyense gelsin peşimden.. Yeter bu kadar konuştuğum; ebedi karanlığa düşüyorum...

*
*
*

Sevinçli